

Sygn. akt VII Pz 145/16

POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2016r.

Sąd Okręgowy w Krakowie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący – SSO Stefania Zdunek – Waliczek - spr

Sędziowie: SSO Jarosław Łukasik

SSO Katarzyna Gajewska

Protokolant st. sekr. sądowy Lucyna Śliwa

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2016r. w Krakowie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa O. N.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Rejonowego dla Krakowa- Nowej Huty w Krakowie IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 26 września 2016r. sygn. akt IV Np 233/16/N

oddala zażalenie.

Sygn. akt VII Pz 145/16

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 26 września 2016 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie o sygn. akt

IV Np 233/16/N z powództwa O. N. przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. o zapłatę oddalił wniosek powódki o zabezpieczenie powództwa. Uzasadniając przedmiotowe rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy wskazywał, że analiza wniosku o zabezpieczenie nie daje podstaw do przyjęcia, iż powódka wykazała interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia roszczenia. Interes prawny istnieje wówczas, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie, co wiąże się z funkcją konserwacyjną postępowania zabezpieczającego służącą ochronie wierzyciela pragnącego zagwarantować sobie możliwość zaspokojenia w trybie egzekucyjnym roszczenia dochodzonego przed sądem. Konieczne jest przy tym, aby istnienie interesu prawnego zostało uprawdopodobnione, a ciężar uprawdopodobnienia przesłanek uzasadniających zabezpieczenie powództwa spoczywa na powodzie, co oznacza, że musi on wskazać konkretne okoliczności, istniejące w dacie złożenia wniosku, z których wynika interes prawny w uzyskaniu zabezpieczenia. Do takiego uprawdopodobnienia nie jest zaś wystarczające samo oświadczenie uprawnionego zawarte we wniosku o udzielenie zabezpieczenia, tj. nie wystarczy samo stwierdzenie, że brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia. Sąd Rejonowy wskazał dalej, iż choć w spółce zatrudniającej powódkę doszło do szeregu zmian, w tym do powołania nowego prezesa zarządu w osobie dwudziesto- jednoletniej K. J., to jednak podmioty prywatne mają pełną swobodę co do wyboru

kadr zarządzających i je reprezentujących. Przy czym z samego faktu młodego wieku nowego prezesa zarządu nie można wysnuwać wniosków o jego niekompetencji czy złego zarządzania podmiotem, zwłaszcza że powódka nie podała jakiegokolwiek przykładu mającego tą okoliczność potwierdzać, choć pełniła w tej spółce obowiązki dyrektora administracyjnego. Sąd Rejonowy podkreślił, iż powódka w pozwie powołała się na szereg okoliczności mających uzasadnić interes prawny w zabezpieczeniu roszczenia, ale ich nie uprawdopodobniła, a ze złożonych dokumentów wynika jedynie, że strona pozwana nie złożyła sprawozdania finansowego za 2015 r. oraz sprzedała nieruchomości przy ul. (...). Zdaniem Sądu pierwszej instancji wskazane okoliczności nie uprawdopodobniają w wystarczający sposób interesu prawnego w zabezpieczeniu powództwa, nie obrazując jaki jest całokształt sytuacji finansowej strony pozwanej,

a w szczególności czy posiada inne nieruchomości i jaki jest cel sprzedaży przedmiotowej nieruchomości, zwłaszcza wobec zmiany siedziby strony pozwanej z K. na W.. Wykazana sprzedaż nieruchomości nie uprawdopodobnia faktu wyprzedazy majątku strony pozwanej w K. jak również tego jaki faktyczny majątek znajduje się w posiadaniu strony pozwanej. Sąd pierwszej instancji w dalszej części wywiódł, iż pozostałe okoliczności uzasadniające wniosek o zabezpieczenie powództwa miałyby istotne znaczenie dla oceny interesu prawnego powódki w zabezpieczeniu powództwa, gdyby zostały w jakikolwiek sposób uprawdopodobnione, natomiast tak się nie stało, ponieważ zostały oparte jedynie na twierdzeniu powołanym w uzasadnieniu pozwu. Konkludując Sąd Rejonowy podkreślił, iż powódka nie uprawdopodobniła w wystarczający sposób interesu prawnego, co skutkowało brakiem podstaw do udzielenia zabezpieczenia jej roszczeń w trybie art. 730¹ k.p.c., natomiast jeśli uprawdopodobni wskazane wyżej okoliczności możliwa będzie ponowna ocena przedmiotowego wniosku w sytuacji jego ponownego złożenia.

W zażaleniu powódka zaskarżyła postanowienie w całości domagając się jego zmiany poprzez zajęcie wierzytelności przysługującej stronie pozwanej w stosunku do spółki (...) Spółki z o.o. w K. o zapłatę kwoty stanowiącej cenę za środki trwale zbyte przez stronę pozwaną na rzecz spółki (...) do kwoty 19353 zł do czasu prawomocnego zakończenia niniejszego postępowania.

Powódka zarzucała zaskarżonemu postanowieniu naruszenie prawa procesowego, a to art. 730¹ § 1 k.p.c. poprzez uznanie, że powódka nie uprawdopodobniła istnienia interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia w sytuacji, gdy:

a) powódka utraciła dostęp do dokumentów pozwanej spółki w chwili, w której nowe władze tego podmiotu wymieniły zamki w drzwiach ówczesnej siedziby spółki,

a następnie doprowadziły do przeniesienia siedziby do W., a wszystko to utrudnia bądź wręcz uniemożliwia uzyskanie jakichkolwiek konkretnych informacji dotyczących majątku tej jednostki;

b) powódka nie mogła uprawdopodobnić jaki majątek posiada strona pozwana, albowiem poza zbytą już nieruchomością i roszczeniem względem spółki (...) (którego dotyczy wniosek o zabezpieczenie) nie przysługuje jej żaden majątek, a więc nie było przedmiotu uprawdopodobnienia - na powódkę nie można zaś nakładać obowiązku wykazania okoliczności negatywnej, a mianowicie tego, iż strona pozwana nie ma już żadnego innego majątku;

c) Sąd I instancji pominął całkowicie przy ocenie istnienia interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia okoliczności, w jakich doszło do faktycznego przejścia kontroli nad siedzibą strony pozwanej (nagła wymiana zamków w czasie weekendu i brak udostępnienia kluczy do nowych zamków dotychczasowym pracownikom bez żadnego sensownego wytłumaczenia).

Przywołując przepis art. 243 k.p.c. skarżąca wskazywała, iż uprawdopodobnienie tym różni się od udowodnienia danej okoliczności, że nie wymaga zachowania rygorów formalnych postępowania dowodowego i nie może oznaczać oparcia się przez Sąd wyłącznie na gołosłownych twierdzeniach strony. Jednak podnoszone przez nią w toku postępowania twierdzenia nie miały – wbrew twierdzeniom Sądu Rejonowego - charakteru gołosłownego, znajdowały bowiem oparcie w dokumentach urzędowych. Z całokształtu tych okoliczności wynika zatem jednoznacznie, że strona pozwana zbywa swój majątek o charakterze produkcyjnym, a tym samym niejako „wygasza” działalność, a brak działalności produkcyjnej spółki spowoduje, że nie będzie osiągała przychodu z tej działalności, co może skutkować

niemożnością zaspokojenia roszczeń powódki. Skarżąca podkreśliła przy tym, że nie jest w stanie przedstawić większej ilości dokumentów, które uprawdopodobniałyby jej twierdzenia, ponieważ (na co słusznie zwrócił uwagę Sąd Rejonowy) utraciła dostęp do dokumentacji pozwanej spółki po tym jak jej nowe władze wymieniły zamki w siedzibie przedsiębiorstwa. Uprawdopodobnienie zatem grożącej stronie pozwanej niewypłacalności w większym stopniu niż to uczyniła nie jest możliwe, w tym nie jest możliwe uprawdopodobnienie braku wywiązywania się przez stronę pozwaną z obowiązków podatkowych, ponieważ podmiotom innym niż pozwana spółka organy podatkowe nie wydadzą zaświadczeń czy też innych informacji dotyczących stanu zobowiązań podatkowych tej spółki. Wbrew postawionym przez Sąd pierwszej instancji wymogom, skarżąca zaakcentowała, że nie jest możliwe, aby przedstawiła informacje dotyczące całego majątku pozwanej spółki, w tym wykazała, że nie posiada już żadnego innego, poza wymienionym przez nią majątku. W piśmie procesowym zatytułowanym „Uzupełnienie zażalenia” podniosła, że przeciwko stronie pozwanej toczą się postępowania egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Będzinie i według jej wiedzy, której nie jest w stanie z przyczyn wskazanych w pozwie i w zażaleniu udokumentować – nastąpiło zajęcie rachunku bankowego strony pozwanej do kwoty 266220,33 zł. Wniosła zatem o zobowiązanie przez Sąd na podstawie art. 248 k.p.c. Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Będzinie o przedstawienie informacji dotyczących aktualnie prowadzonych przeciwko stronie pozwanej postępowań.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne i jako takie podlegało oddaleniu.

Wbrew zarzutom zażalenia sprowadzającym się de facto do naruszenia przepisu art. 730¹ § 1 k.p.c. rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego należy uznać za trafne. Dokonane przez Sąd pierwszej instancji ustalenia faktyczne i prawne Sąd Okręgowy w pełni podziela i przyjmuje za własne. Należy zgodzić się z Sądem meriti, że powódka mimo przywołania w pozwie szeregu okoliczności mających uzasadnić wnioski, nie uprawdopodobniła interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia roszczenia w sposób pozwalający na uwzględnienie tego wniosku. Słusznie Sąd Rejonowy argumentował, że konieczną przesłanką do udzielenia zabezpieczenia jest uprawdopodobnienie interesu prawnego, co stanowi wynik przyspieszonego i odformalizowanego postępowania zabezpieczającego, a ciężar uprawdopodobnienia przesłanek uzasadniających zabezpieczenie powództwa spoczywa na powodzie, co oznacza, że musi on wykazać konkretne okoliczności istniejące w dacie złożenia wniosku, z których wynika interes prawny w uzyskaniu zabezpieczenia.

Podkreślić należy, że z pełnego odpisu z KRS, dotyczącego strony pozwanej, a przedłożonego przez powódkę do akt sprawy wynika, że powódka była nie tylko prezesem zarządu strony pozwanej (poprzednia nazwa spółki: (...) S.A. z siedzibą w K.), ale również współnikiem, i to jedynym, aż do dnia zbycia akcji spółce (...) Sp. z o.o., a jej mąż w tym samym czasie był członkiem Rady Nadzorczej; jej wykreślenie z rejestru jako tak współnika, jak i prezesa zarządu nastąpiło z dniem 20 lipca 2016 r. Zatem, z pewnością posiadała szczegółową i pełną wiedzę na temat majątku spółki. Zauważyć należy, że powódka w treści pozwu wskazała, że po wymianie zamków w budynku przy ul. (...), w którym mieściła się siedziba strony pozwanej, co nastąpić miało w weekend bezpośrednio następujący po dniu 29 kwietnia 2016 r., realizowała powierzone jej zadania dyrektora administracyjnego na terenie należącej do strony pozwanej wytwórni mieszczącej się w T.. Tym samym, twierdzenie zawarte w zażaleniu, że „nie mogła uprawdopodobnić jaki majątek posiada strona pozwana, albowiem poza zbytą już nieruchomością i roszczeniem względem spółki (...) (...), nie przysługuje jej żaden majątek” przeczy w sposób oczywisty twierdzeniom pozwu o posiadaniu przez spółkę – oprócz budynku przy ul. (...) w K. - również wytwórni w T.. Uznać zatem należy, że powódka nie uprawdopodobniła, aby sytuacja finansowa strony pozwanej uzasadniała celowość udzielenia zabezpieczenia. Samo bowiem zbycie budynku stanowiącego siedzibę spółki w K., powiązane z przeniesieniem siedziby do W., nawet jeżeli nastąpiło nagle, nie pozwala na przyjęcie, że zachodzą przesłanki z art. 730¹ § 2 k.p.c., tj. że brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie.

Odnosząc się z kolei do kwestii prowadzonych aktualnie przeciwko stronie pozwanej postępowań egzekucyjnych, wskazać należy, że powódka nie powoływała się na tą okoliczność w toku postępowania zabezpieczającego

przed Sądem Rejonowym, zatem nie można przez jej pryzmat oceniać prawidłowości postanowienia tegoż Sądu oddalającego wniosek powódki o zabezpieczenie. Skądinąd, skarżąca nie wykazała, że jest to okoliczność, o jakiej wcześniej nie wiedziała i w związku z powyższym nie mogła jej powołać w toku postępowania pierwszoinstancyjnego. Uznać w końcu należy, że nic nie stoi na przeszkodzie, aby ponowić wniosek o zabezpieczenie z przywołaniem nowych, nie znanych Sądowi Rejonowemu okoliczności uzasadniających zdaniem powódki taki wniosek, i poddać go ocenie Sądu.

Reasumując, zaskarżone postanowienie jest trafne i odpowiada prawu, a w konsekwencji, zażalenie jako bezzasadne podlegało oddaleniu.

Wobec powyższego, na zasadzie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. należało orzec jak w sentencji.